



SZÉKELYFÖLD

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HIRLAP.

Előfizetési árak: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, egyes szám ára 6 kr.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:
IFJABB DOBAY JÁNOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
SZABÓ ALBERT KÖNYVNYOMDÁJA K. VÁSÁRHELYT.
Hirdetések díjszabály szerint. Nyílttér sora 10 kr.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralekban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy apunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld” kiadóhivatala.

Miért pusztul Kézdi-Vásárhely népe?

II.

Kétségtelen tehát, hogy Kézdi-Vásárhely város népének pusztulásának a legfőbb okát a születések szerfelett csekély számában találjuk meg. Ez pedig olyan baj, melyet véleményünk szerint sem elhárítani, sem mérsékelni nem lehet, mert az okok oly mélyen fekvők s oly megközelíthetetlenek, hogy azokon sem társadalmi uton, sem törvényes eszközökkel segíteni nem lehet. Az egyik ok, mely az anyák lelketlenségében gyökerezik — oly kényes természetű, hogy azt nyilvános helyen tárgyalni nem lehet. Ezen bajjal a civilizáció és a nehezebbé vált élet viszonyok ajándékozták meg

társadalmunkat s annál veszélyesebb, mivel segíteni rajta nem lehet. Ezen kérdés-sel nem foglalkozva, áttérünk a másik okra.

Gyakran hallottam szakemberek által hangoztatni, sőt tudomásom van arról is, hogy tudósok elvül állították fel, hogy vér-rokonok házassági összeköttetései terméketlenséget s a szülöttek satnyaságát szoktak eredményezni. Ha ezen tétel igaz, népességünk pusztulásának igazi oka ez.

Kézdi-Vásárhely népe évszázadok óta mindig csak egymás között nősil, elenyésző csekély a városi és vidéki lakosok között való házasság, de ellenben sehol sem olyan szokásos dolog a legközelebbi vérrokonok (pl. két testvér gyermekei) között kötött házasság, mint itt. Ennek tulajdonítható az, hogy a kézdivásárhelyi nép oly tisztán, hamisítatlanul megőrizte évszázadokon át jellegét s azon merkantill hajlamokat s tulajdonságokat, melyek a többi székelyektől megkülönböztetik, de ennek tulajdonítható azon igen fájdalmas eredmény is, hogy ez az erőteljes, szorgalmas és életre való nép-ség fogy és pusztul.

Az erősen kifejlődött lokal-patriotizmus arra tanítja a kézdivásárhelyi polgárokat, hogy csak egymás között nősiljenek s ezen szokás évszázadokon át olyan viszonyt teremtet, minőre másutt példa nincs, hogy t. i. kevés kivétellel az összes polgárság közeli és távoli rokonsági viszonyban áll egymással.

A mint fennebb jeleztem Kézdi-Vásárhelyt az utolsó 10 év alatt 1383 egyén született és 1244 ember halt meg, tehát a szaporodás 139. Ezzel szemben a két utolsó népszámlálás óta 500 lélek apadás van; tehát voltaképen 639 lélekkel van kevesebb, mint rendes viszonyok között lenni kellene.

Ezt az apadást nagy részben a kivándorlás terhére kell írunk s kis részben pedig azon körülménynek tudhatjuk be, hogy az idegenek letelepülése, az ipari alkalmazottak s cselédek száma megapadt.

Kézdi-Vásárhely város az utolsó tíz év alatt 3282 egyén számára adott ki utlevél ajánlatot s nem csalódom, ha azt állítom, hogy ezen egyének 15 százaléka Romániában maradt s ez 480 embernek felel meg. A mutatkozó másfél száz léleknyi különbséget a település csekélyisége s az alkalmazottak számának hanyatlása okozza.

Ezen jelenségek okát a Romániával fennálló vámháboruból találhatjuk fel. Mig Románia nyitva volt, nemcsak a különböző iparágaknak biztos piacza volt, de egy iparnak — a degettes czizmadíának élet feltétele ehez volt kötve. A mint a vámháboru kiütött, ez az iparág csaknem egészen megsemmisült s ma a degettes czizmadíát, kik egykor virágzó ipartársulatot képeztek, egy néhány ember képviseli. A kereset módjuktól megfosztott iparosok nagy része bevándorolt Romániába s egy elnéptelenedett városrészt (Marikó, szomorúan beszél azon pusztulásról, mely a román vámháboru népünkkel okozta) a magyar-rázza meg azt is, hogy az ipari alkalmazottak száma jelentékenyen fogyott. Ma már nincsenek meg azok a műhelyek, melyek 30—40 embernek adtak állandó munkát, mely aztán Románia piacaira vándorolt. Nem czélja ezen cikkemnek azon hatást mérlegelni, melyet a vámháboru iparunkra gyakorolt s csupán annyiban kellett érintenem, mennyiben a közjóllét hanyatlására s népességünk apadására befolyással van.

A kivándorlás egyik lényeges oka azon rossz szokásban is keresendő, hogy a kézdi-

„A Székelyföld” tárczája.

Az én szórakozottságom.

(Elbeszéli egy szerencsétlen flótás.)

Irta: Mártonffy Imre.

Uraim! Mielőtt magamról beszélnék, előre becsátom, hogy mily káros következményeket vonhat maga után, ha az ember mind az öt érzékének nincs tudatában, s igen könnyen a szórakozottság sajnálatraméltó áldozatává válik.

Szerencsétlenségemre én is szórakozott vagyok s bár sokszor meglácoltam e hibáért, de gyógyulni még sem bírok belőle.

Néhány ilyen végzetes esetet mondok el önöknek és meg vagyok róla győződve, hogy sajnálkozni fognak rajtam.

Tegnap este történt. A kerepesi uton haladtam és betértem egy vendéglőbe, hogy egy félliter vörös bort igyam meg. Ugyanazon asztalnál egy elegáns ur ült, ki érmelléki bakatort ivott vacsorájához. Midőn bizonyos okoknál fogva az uri ember felkelt és kiment, én szórakozottságomban kiittam a bort.

Képzeltetik azt az arcot, mit az az ur vágott, midőn visszajött és palackját üresen találta.

Bocsánatot kértem és hozattam részére egy palack érmelléki. Az uri ember megelégedett és a dolog ki volt részünkről egyenlítő.

Ezzel felkeltem, leültem és távozni akartam. A vendéglős azonban utamat állta és felszólított,

hogy fizessek. Az érmellékiért 1 frtot, a vörös borért pedig 40 kr, összesen 1 frt 40 kr.

Zsebembe nyultam — képzeltetik helyzetemet — szórakozottságomban minden pénzemot otthon felejtettem.

Hogy a vendéglőst kielégítsem, kértem, engedje meg, hogy felsőkabátomat zálogba hagyassam hátra. Ez ellen nem tett kifogást. Ezzel a fogashoz nyultam, levettem a felsőkabátot és a vendéglősnak nyújtottam át; de erre egy ur pattant fel helyéről és kikapta kezemből a kabátot, mondván, hogy az az övé.

Bocsánatot kértem és a kabátok közt kerestem a magamét, de nem találtam.

Végre eszembe jutott, hogy nem is hoztam magammal felöltőt, mert már tegnapelőtt becsaptam zálogba.

A vendégek gyanusan mérlegeltek végig bosszuszempillantásaikkal és a vendéglős, nehogy botrány legyen, felkért, hogy távozzam szép szerével a helyiségből és abba többé lábamat ne tegyem.

Vettem kalapomat és szó nélkül távoztam.

Az utcán találok egy barátomat, ki azal fogadott, hogy honnan vettem a fejemen levő legújabb divatu kalapot. Lekaptam fejemről, jól megnéztem és ekkor láttam csak, hogy szórakozottságomban az ócska, zsirus puha kalapom helyett ez új, elegáns kalapot vittem el.

Vissza akartam menni a vendéglőbe, hogy kisereljem, de nem tehettem, mert a vendéglős

megtiltotta, hogy küszöbét átlépjem. Mit volt mit tennem, megtartottam az elcsesélt kalapot, mely kitűnően állt.

Miután szórakozottságomban órák hosszai golyongtam az utcákon, végre megtaláltam az utat lakásomhoz.

Éjfél volt, mire hazaértem. Csöngettem.

A házmester kinyitotta a kaput, de követelőleg nyujtá kezét a rendes tiz krajczár után.

Egy pillanatra engedelmet kértem, hogy várjon alant, mig szobámba megyek pénzemért, melyet ott hagytam az asztalon. Tapogatózva mentem fel a lépcsőn, aztán zsebembe nyultam a kulcsért, — oh fatum, szórakozottságomban ezt is a zárban felejtettem. Szerencsére az ajtó nem volt becsukva, kinyitottam és beléptem.

Ismét tapogatózva kerestem az ágyamat — de képzeltetik olvasóim a rémületet, midőn ágyamhoz érek és abban egy jókora orrot és torzonborz vastag bajuszt fogtak meg ujjaim.

— Tolvajok! Segítség! kiáltám, amint torkomon kifért, de a bajuszos se volt rest, hanem kiugrott az ágyból és kiáltá:

— Segítség! Gyilkosok!

Torkon ragadtam a gazembert, de ő is megkapott és így tartottuk egymás torkát, mig a főbérő elő nem jött a szomszéd szobából égő gyertyával.

— Hol vannak a gyilkosok meg a tolvajok? kérde a gazda egy rozsdás kardot szorongatva kezében.

vásárhelyi polgár, ki saját hibája vagy a sors csapása folytán tönkre ment, vagy elszegényedett, szégyeli saját polgártársai között azon helyen, hol mint önálló ember, egykor jobb napokat látott, alárendelt munkát végezni s inkább felveszi a vándorbotot s megy kelet felé, hová őt titkos ösztöne vonzza, s elébbre tartja szaporítani a romániai hazátlan proletárok számát mint itthon megkísérteni, hogy tisztességes uton szerezzé vissza, mit elveszített.

A felsorolt adatokat összegezve, azon végeredményhez jutunk, hogy Kézdi-Vásárhely város népessége rohamosan fogy, mert aránytalanul nagy a születés s aránytalanul nagy a kivándorlás. Minden bizonynyal ezek azon tényezők, melyek ama igazán szomorú eredményt előidézik s nézetem szerint kedvezőbb arányokat e tekintetben csak akkor érhetünk el, ha a megélhetési és kereset viszonyok javulni fognak.

Ez úgy a felsorolt körülmények között is — úgy a házasságok s a születések szaporodására, mint a kivándorlás apadására jótekonny befolyással leend.

(Vége.)

Uj delegátusok. A képviselőház május 17-iki ülésében megválasztotta névszerint való szavazással a delegáció tagjait. A delegáció tagjai lettek a szabadelvű pártból: Andrassy Tivadar gróf, Beksics Gusztáv, Bethlen Ödön gróf, Busbach Péter, Csernátony Lajos, Czernkovic Miklós, Dániel Ernő, Dókus Ernő, Falk Miksa, Fenyvessy Ferencz, Fluger Károlyi Francisci Henrik, Gyurkovics György, Harkányi Frigyes, Hegedüs Sándor, Huszár Károly b., Jókai Mór, Károlyi István gr., Kiss Pál, Kubinyi Árpád, Münnich Aurél, Nákó Kálmán gr., Nyáry Béla b., Nikolics Fedor b., Noposa Elek b., Lukics Ármán, Perczel Dezső, Pulszky Ágost, Rakovszky Géza, Rohonczy Gedeon, Szapáry Gyula gr., Szerb György, Sztáray István gr., Széll Kálmán, Tisza Kálmán, póttagok pedig: Batthyány Tivadar gr., Beöthy László, Dániel Gábor, Meltz Oszkár, Mohay Sándor, Spevez Ferencz, gr. Teleki Domokos, Teleki Sándor gr., Tolnay Lajos, Urányi Imre; — a nemzeti pártból: gróf Apponyi Albert, Abrányi Kornél, Bolgár Ferencz és Horánszky Nándor; — a negyvennyolcas pártból pedig Ugron Gábor.

A pozsonyi főispán lemondása. Zichy József gr. pozsonyi főispán lemondását a következő kommentárral kísérik:

Zichy József gróf eljárására vonatkozólag az elmúlt két napon, a melyek Zichy József gróf felépését egész sajátosság világításba helyezik. Ha Zichy gróf mint a kormány bizalmi férfia, jónak találta volna legalább 24 órával előbb — a midőn már a főispán csak tudhatta, hogy minő állást foglaljon el a kormány programjával szemben, — benyújtani lemondását és azután szólal fel a megye közgyűlésén, szorosán véve az ellen kifogást nem lehetne tenni.

A tények azonban egészen másként alakultak. A belügyminiszter t. i. kedden kapta Zichy grófnak egy levelét, melyben a főispán hétfőn tartott beszédét ismertetve, azt a kérdést intézi a belügyminiszterhez, vajjon kívánja-e lemondását a főispáni állásáról?

Zichy József gróf tehát még hétfőn sem volt tisztában azzal, hogy neki bizalmi állásában okvetlenül mit kellett volna tennie.

A belügyminiszter keddi válaszában Zichy grófot egyszerűen arról értesítette, „hogy miután a főispán kifejtett nézeteivel a kormány egyházpolitikai programja felett a kormánnyal határozott ellentétbe jött, azonnal terjessze fel lemondását.”

Zichy József gróf, a ki a kormánynak az állami anyakönyvekről szóló törvényjavaslat szerkesztésénél könnyelműséget és elhamarkodást vet szemére, minden látszat szerint el sem olvasta a törvényjavaslatot, mert Zichy gróf erre vonatkozólag megjegyzéseket tett oly intézkedésekre, a melyek a törvényjavaslatban egyáltalán nem fordulnak elő.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Ünnepélyes aktussal kezdődött május 17-én a képviselőház ülése: Csáky Albin gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter betérte a vallások szabad gyakorlásáról szóló törvényjavaslatot, mely alkalommal a szabadelvű párt hosszas és lelkes éljenzéssel tüntetett a miniszter mellett.

A napirend előtt a „Magyar Állam” főszerkesztője, Hortoványi József, mosakodott; azt a piszkot igyekezett ugyanis magáról lemosni, a melylyel Kossuthot akarta, de csak önmagát sikerült bemocskolni.

A delegátusok megválasztása után számos miniszteri válasza került a sor. Először is Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter válaszolt

az Eötvös Károly interpellációjára a katonabandáknak színházi szereplése tárgyában. Derűséget keltett Eötvös replikájában, midőn a politikai tüntetésekre alkalmat adott „Próhaházasság” című darab szerzőiről viccelt.

Fejérváry Géza báró, Ugron Gábor interpellációjára válaszolt ezután a kereskedelmi akadémiái növendékek önkéntési jogára vonatkozólag.

Hieronymi Károly belügyminiszter adott elő ezután több választ a hozzá intézett interpellációkra, így a trachoma-járvány, a Sima Ferencz-járvány, egy balmaz ujjvárosi szélmalmom, egy bécsi egyesület dévényi kirándulása s a nyomdász-egylet fölőslatása tárgyában.

Bethlen András gróf földmívelési miniszter, a Körös szabályozása ügyében válaszolt egy interpellációra.

Végül Deéry Zoltán terjesztett elő egy interpellációt regale ügyben, melyre Wekerle Sándor miniszterelnök azonnal kielégítő választ adott. A ház a nyári szünet előtt több érdemleges ülést nem fog tartani.

SZEMLE.

Botrány a cseh tartománygyűlésén. A cseh tartománygyűlés május 16-iki ülésén óriás botrány történt, amely miatt az ülést csakhamar megnyitva után fel kellett függeszteni. Mikor Lobkovitz herczeg az ülést megnyitotta, a napirend első tárgyaúl a trautenau járásbíró felállításáról szóló törvényjavaslatot akarta tárgyalatni, mire az ifju csehek éktelen lármát csaptak, ökleikkel megfenyegették az elnököt és lábaikkal dobogtak. Siketítő láрма és sértő megjegyzések közt lépett Funke, német képviselő az előadói székbe, hogy előadói tisztjének megfelelhessen. Az elnök három gyorsírórt rendelt az előadó mellé, hogy beszédét stenografálhassák. Ajj, hogy a zajongó ifju csehek azt meglátták, csoportosan az előadói szék felé rohantak, a gyorsírókat megtámadták és kezeikből a kéziratokat kiragadták. Az elnök tehetetlenül nézte a leirhatatlan zivajjal hadonázó zajongókat s mivel a láрма csak nem akart szünni, kénytelen volt az ülést feloszlítani. — Hire van hogy a cseh tartománygyűlést feloszlatták.

Külömfélék.

— Boldog pünkösdi ünnepeket kívánunk t. olvasóinknak.

— Az E. K. E. háromszékmegyei osztályának választmánya Potsa József József elnöke alatt f. hó 15-én látogatott ülést tartott, melyen a folyó

— Itt fogom a gazembert! válaszolám.

— Ez az itt ni! kiáltá a bajszos.

A bérő rám néz és kérdi, hogy mit akarok éjfékor nála.

— Uram! kiáltám méltatlankodva, nem ismer, vagy talán nem akar megismerni?

— Ma reggel 8 óráig még itt lakott, — viszonzá a gazda, de mivel három hónap óta egy árva krajczárt se láttam öntől, reggel kitettem a szűrét.

Most jutott eszembe, hogy már nem itt lakom, mert délben költöztem egy új lakásba, melyet hirtelenében felvettem.

— De ha már nem itt lakom, kérdem, miképpen jut ide a kalapom?

Az ócska, puha kalap ugyanis a fogason lógott. Erre a bajszos dühösen mondá:

— Ezt ma a vendéglőből... hah de mit látok? Őn az én új kalapomat hordja a fején?!

Most már mindent értettem. Szórakozottságomban elcsoréltam az új kalapot. Visszaadtam és megkaptam a magamét, aztán bocsánatot kértem az éjjeli csendháborításért és távoztam.

A házmaster rám mordult, hogy hol maradok oly sokáig. Már meg is feledkeztem róla.

— Kedves barátom! mondám, nagyon sajnálom, de... de... nincs... aprópénzem majd máskor.

— Ismerem én már az ilyen kifogásokat — viszonzá a házmaster nyersen, ingyen nem nyitom ki a kaput. Tessék künn aludni az utcán.

Ezzel kituszkolt a kapun, bezárta és távozott.

Nem tudta, hogy már nem lakom ott, még köszönettel tartoztam neki, hogy ily olcsón megmenekedtem tőle.

De hova, merre forduljak?

Ha jól emlékszem, a ház, hol ma lakást vettem fel, a másik utca sarkán van. Szórakozottságomban az utca nevét és a házszámot elfelejtettem, s arra nem emlékeztem, hogy a szobaasszonyomat hogy hívják.

Ezzel egy földszintes sarokházhoz értem, melyben igen kevés lakó lakhatott, s megnyomtam a csengetyűt.

E pillanatban a kapu melletti ablak kinyílt és bájos nő hang szólalt meg halkán, mondván:

— Kedves Béla, te vagy az?

— Igen, szólaltam fel oly halkán, Bélának hívnák.

— Holnap délután jojj! suttogá a bájos hang tovább. Férjem holnap reggel elutazik. Itt van a pénzestárczád, tegnap este nálad hagytad. Pá! A viszontlátásra!

Ezzel betette az ablakot.

A pénzestárcza lábam elé hullott. Felvettem s miután jó tömörtnek látszott, zsebre tettem.

Lépteket hallottam hátam mögött. Futásnak akartam eredni, de két reudör nyakon csipett,

Az őjrát volt. Nyilván betörőnek néztek. Szó nélkül csipelték a kapitánysághoz, hol egy fogalmazó volt éjjeli szolgálatban.

— Hogy hívják önt? kérdé a rendőrtisztviselő.

— Megneveztem magam.

— Tudja magát igazolni?

— Oh igen! Itt vannak irományaim.

Szórakozottságomban az imént kapott pénztárczát nyújtottam feleje. A rendőrfogalmazó elhagyta.

— Mikép jutott ön e tárczához? kérdé. Ez az enyém.

Majd hanyatt vágodtam, aztán elmondtam neki az iménti tévedésemet.

A fogalmazó felkelt, az ablakfülkéhez vezetett és kérve könyörgött, hogy hallgassak és ezzel a kívül álló rendőrnek mondá, hogy bocsásson szabadon, mert igazoltam magamat.

Távoztam és — ismét az utcán voltam.

Hogy merre mentem, az éj hátralevő részét hol töltöttem, szórakozottságomban mit tettem, nem tudom, arra nem emlékszem.

Egy emlékem még is maradt az éj ka'andból. Ugyanis másnap reggel midőn zsebkendőmet kerestem, helyette egy háló főkötőt találtam zsemben.

Őök nevetnek? — Én sirni tudnék.

Figyelmeztetem önöket: „Sohase legyenek szórakozottak.”

ügyek elintézése mellett megállapították az egyesület idei munkaprogramját is. E szerint május hó 28-án vasárnap kirándulás rendeztetik „Sugás” fürdőbe, július havában Erdővidékére és az almás barlangba, augusztusban pedig a bodzai szorosba.

— **Lukácsu baja.** A jeles oláh próféta előtt, ki jelenleg a szegedi államfogházban hüsel, május 31-én kirdeti ki a szathmári törvényszék a kir. tábla és kuria egybehangzó ítéletét, melynek értelmében Lukácsunak 4 hónapi fogházbüntetést kell kiszénnednie 300 frt bírságot kell lefizetni. Erre az aktusra Lukácsunak Szegedről Szatmárra kell zárandokolnia, a mi élvezetesebb legyen, ugyanekkor fogja az ottani törvényszék az összbüntetésre nézve is az újabb ítéletet kimondani, melyet Lukácsu, szokásához híven, meg fog apellálni, mely 1—2 hónapig ismét elhúzódhatik, azonban mégis biztos kilátás van reá, hogy 6—7 hónapot rabkosztson és rab ruhában fog Lukácsu tölteni, a mi jelenlegi állapotát nagy mértékben meg fogja változtatni.

— **Sándor, az erélyes.** Obrenovics Sándor, Szerbia fiatal királya, a ki olyan bámulatos ügyességgel deklarálta magát nagykorúnak ama bizonyos éjszaka, megérdemli, hogy valamikor az erélyes jelzővel ajándékozza meg a história. A belgrádi udvarban most egy érdekes adoma jár szájról-szájra a fiatal Sándor király erős karakteréről, a melyet különben az államcsíny után mindenki elismer. Mikor Risztics, a volt regens, lakásán internálva volt, elpanaszolta levelében az új miniszterelnöknek, hogy felesége nem kap orvosságot. Szolgájának eltiltották, hogy beteg feleségének bármilyen szolgálatot is tehessen. Levélét ezekkel a szavakkal fejezte be: Ez valóban barbárság! Sándor király elolvastva Risztics panaszeit, ezt válaszolta a miniszterelnöknek:

— Risztics egy nap börtönt barbárságnak nevez; de a mikor az urak ezer meg ezer ártatlan polgárt börtönbe vetettek, a mikor Goracsicánál tizenkét embert lefejeztek, akkor ezt szükségesszerűségnek nevezték! Mondja meg ezt Riszticsnek!

— **Egy apáca-zárda borzalmi.** A Tapolczán lévő irgalmas-rendű apáca-zárdáról olyan hallatlan embertelenség sült ki, mely a középkori inkvizíció borzalmait juttatja az ember eszébe, amelyeket a mai korban egyenes képtelenségek tartottunk volna. Az eset, mely a várost a legnagyobb izgalomban tartja, a M. H. szerint a következő:

Egy Szabó Mari nevű leánya egy kis társnőjének, mert az megcsipte, azt találta mondani, hogy a „fene egye meg.” Erre a zárda főnöknője Riz Armela azt a büntetést mondta ki rá, hogy „az olyan nyelvet, mely ilyet kiejt, meg kell égetni.” Erre azonnal ki is vezette a zárda konyhájába, megtüzesített egy csipetűvasat és bele akarta dugni a szájába, a gyermek kinyában védekezett, kapkodta a fejét, majd kezeivel oda kapott a kintző eszközökhöz s így az arcza, a szája, a keze is össze-vissza égett. Az irgalmas apáca főnöknő a plébánosnak minden habozás nélkül bevallotta, hogy így büntette meg a gyermeket. A gyermek apja először a járásbíróshoz futott és ott vár most a vád tárgyalására.

A Pesti napló a következőket írja a hallatlan esetről:

Egy vadállatias brutalitás tartja izgatottságban városunkat. Az itteni leányiskolában, amelyben irgalmas-rendű apácák tanítanak, e hónap 11-én egy 8—10 éves Szabó Mariska nevű leánykát az osztályvezető apácza főnöknő, Riz Armela, azért, mert a leánya valamely káromló szót ejtett ki, kivitte a konyhába, s ott a piszkáló vasat megtüzesítve, a leánya szájába dugta. Az orvos vizsgálat oly súlyos égési sebeket konstatált a gyermek nyelvén, hogy beszélő tehetőségét valószínűleg örökre el fogja veszíteni. A büntetés véghezvittele után a vadállatias apáca bevonszolta a leánykát az osztályba és odaállítva a szerencsétlen gyereket a többiek elébe így szólt:

— Így fog járni mindaz, a ki káromkodni merészel.

Habár az esetet gondosan igyekeztek titkolni, a dolog mégis kiszivárgott, mivel azonban a súlyos testi sértés csakis magánvádtól üldözhető,

a gyermek anyját, a ki nagyon szegény sorsban levő asszony, az apácza főnöknő a hallgatásért jól megfizette, s ez nem hajlandó a bűnvádi feljelentést megtenni. A felháborodott közvélemény mindazonáltal elvárja, hogy ez a hallatlan kegyetlenség nem fog megtorlatlanul maradni.

— **A gyászoló szeráj.** Megírták a lapok néhány héttel ezelőtt, hogy a szultán odaliskjéit udvari orvosával beoltatta. A szép három-hölgyek fel se vették azt a pár gyöngye tűsurást, a mely mindössze néhány csöpp vérről járt, hanem később is vidáman mesélgették egymásnak, mit éreztek az alatt, a míg az a gyaur orvos a magas fal mögött simogatta hónál fehérebb kezüket. — Csakhogy a vidámság nem sokáig tartott. — A karok feldagadtak és a szép odaliskjek jajveszékését szívták magukba a három szönyeges falai. Allah átka van a gyaur kezének simogatásán! Megromlik tőle a szív és a vér is, elveszti pirosságát az arc és fényét a szem. A beoltott leányok közül eddig ötvenen betegedtek meg és tizenketten közülük már el is költöztek a Tubafa csendes árnyékába. A szeráj 12 legszebb odaliskjéit ölte meg a vérmérgezés. Nagy a rettegés és nagy a gyász a három hölgyek között. Siráncokzás és jaj költözött a szultán paradicsomába, a melyben megjelent tüzes kardjával a halálosztó szeráj, hogy kiűzze belőle a nyugodalmat és boldogságot élvező bájós lakókat.

— **A leggyorsabb vonat.** A világon kétségkívül leggyorsabban halad az a vonat, melynek mozgása a napokban készült el a new yorki Central Railway műhelyében. Ez a mozdony százötvenkét és egy fél mérföldet halad óránként, a mi eddig a vonatok által elért legnagyobb menet sebesség. Mindaddig a legnagyobb menet sebesség százötven mérföld volt óránként.

— **Az asszony ingatag, álnok és csalfa lény,** mondja a dal s bizonyára ezt a dalt dudolta Kempf János borbély is, mikor felesége tőle megszökött — a borbélylegényével. A szerelmeseik nem is szöktek messzire. Ott maradtak a fővárosban s az asszony kevés pénzecskején egy borbélyüzletet vásárolt csábítójának. Kevés ideig éltek azonban boldogságban. Nesics György borbélylegény csakhamar ott hagyta kedvesét a faképnél. A megcsalt asszony erre boszút esküdött. Megleste csábítóját a Szondy utcában s ott revolverrel rálőtt. A golyó szerencsére nem találta s így az asszony bosszúműve nem sikerült. Ezért a lövésért került Kempfné sz. Lakatos Angela a bírák elé. Gyilkosság büntetésnek vádja nehezedett a szánalmas teremtesre, de a bíróság a vád alól teljesen felmentette.

— **Köszönetnyilvánítás.** A tiszteletes Székely Ivánné urnő gyűjtőívén a honvéd emlékre szánt „Erdélyi Hölgyek Koszorúja” költségének fedezésére, a kézdívárshelyi urhölgyek által adakozott huszonegy forintnyi összeget ezennel köszönettel nyugtázom. Imecsfalván, 1893. május 14-én. Özv. Cserey Jánosné.

— **A nyaralás tíz parancsolata.** Egy praktikus angol tíz pontban összefoglalta azokat a teendőket, miket nyaralásra, fürdőbe való utazásainknál foganatosítani szükséges, ha azt akarjuk, hogy a nyaralás és fürdőzés valóban örök megújítására, testünk edzésére, kedélyünk felfrissítésére, s öval minden tekintetben hasznunkra szolgáljon. E pontok közt legnagyobb fontossággal bír a következő: „Hagyd ott minden bajodat és gondodat, de vidd magaddal az idő viszontagságai ellen megvédő ruháidat s gondosan lásd el magad mindazon tárgyakkal, melyek nyugalmadat, kényelmedet és kellő szórakozásodat biztosíthatják.” Am e jó tanács mellé okvetlenül szükséges tudni, hogy mely dolgok képezik fenti szükségleteinket s mely forrásból szerezhetők be legjobb minőségben és legutányosabban. E tekintetben, sok évi tapasztalat alapján legmegalapozottabban ajánlhatjuk Kertész Tódor ismert fővárosi czég műipari áruházát (Dorottya-utca 1. sz.), melynek „nyaralási és fürdő-cikkek” külön osztálya mindazt magában foglalja, amit a haladó ipar e terén újat és jót produkálni képes. Tájékozásul legyen szabad a czég ide vonatkozó gazdag árjegyzékéből néhányat felsorolnunk: indiai hintafegy fák közé vagy szobában 450—650 frt, faléczezel kifeszíthető 7—14 frt, laposra öszszetehető szék (sétabot) 270 frt, japáni napernyők 80 krtól 14 frtig, kerti legyezők 10 krtól felfelé, kuglibabok gyertyántáblából 250 frt, lignum sanc um golyók 115—3 frt, orosz kuglizó készlet 550 frt, Flaubert-puskák 7—20 frt, új vacuum pisztolyok a czéllövés begyakorlására 150 frt, Ariosa zenélő szekrény erős hanggal 6 kottával 15 frt,

horgászó eszközök 10—80 kr, horgászó botok 1—15 frt, rákfogó háló 1 frt, kerti gyertyatartók üveggel 1—230 frt, kettős vívőkészlet 2350 frt, teljes tornakészlet 850 frt, tornaczipő 90 kr, gyermekhintá 3—10 frt, gumilabdák 15 krtól, karikajáték 12 pár 160 frt, Croquet-játék 920, Lawn-Temis teljes 45—100 frt (lapdák, rakettek külön is), Foot-bals (Angol marhabőr lapda) 7 frt ugró zsinór 30—50 kr, uszó övek 5—7 frt, kerti, kézi fecskendő 340, uti koffer és kézi táskák 240—15 frt, tolelt tekeres 6 frt, zsebrevolver 4 frt, hegymászó bot 115 frt, ivópohár bőrből 40 kr, vízhatlan turistatáska 280—450 frt, zsebgöygszer utazók, turisták részére 75 kr, frotírozó készülék 1 frt, tus-készülék 6 frt, divatos sétabotok 60 krtól 1) frtig, női bőrvövek 1 frttől, tolelt szappanok, illatszerek, új csinos és szép aluminium cikkek, színes lampionok 15—60 kr, papírléghajók 50 krtól, Coermont szállóernyő új nyári játék 50 kr, magnesium fáklya 120 stb. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítenek s a meg nem felelő tárgyat a czég készséggel kicseréli.

RÖVID HIREK.

Kulcsár pusztán, Megyes közelében a pusztai bérlőt néhány ember ki akarta rabolni. Rá is lőttek háromszor, de nem találták. A rabok, látván az erélyes ellentállást, kereket oldottak. A csendőrség nyomozza őket. — Szegeden Farkas János ötvenöt éves napzámos hirdelen megörült s nejét és gyermekét egy baltával agyon akarta ütni. A szomszédok csak nagy nehezen fékezhették meg a dühöngőt. — **Különös család.** Bécsben furcsa családnak jöttek a nyomára a mödlingi betegséggel járó pénztárnál. Pollák Armin dr. a pénztár orvosa fiktív rendelvevényeket irogatott és Mayer gyógyszerész ezeket a pénztár terhére számolta el. Ilyen módon a pénztár több ezer forinttal károsult meg. A csalást egy év óta üzik. A két csalót átadták a bíróságnak. — **Furcsa öngyilkosság.** A Nagy-Szeben melletti Hartau községben a delirium tiemensben szenvedő Hellwig öngyilkossá lett. Fűrészszel átvágta nyakát nyakosigolyáig. — **Az oroszországi kholera** április 27-ikétől május 5-ikéig Oral, Pensa, Kursk, Podolia, Saratov és Tambov kormányzóságokban 445 ember betegedett meg kholerában, 147 pedig meghalt. Podoliában a járvány rohamosan terjed. — **Trieszt leggazdagabb emberre.** Brunner Jakab, 62 éves korában elhunyt, vagyonát 22 millióra becsüli.

Hirdetések.

Sz. 688—1893.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívárshelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a dálnoki kisdédóvoda végrehajtónak odavaló ifj. Salamon Mózesné Dezső Márczella végrehajtást szenvedő elleni 30 frt, 46 frt 94 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a kézdívárshelyi kir. törvényszék területén levő Dálnok községében fekvő a dálnoki 264. sz. tjkvben foglalt A + 29., 30. hr. sz. 216 frt, egy a dálnoki 1632. sz. tjkvben foglalt A + 1929/2. hr. sz. 35 frt, valamint a dálnoki 128 számú telekkönyvönkönyvben foglalt s Barthos Károly nevére átjegyzett A + 8062/2 hr. sz. 169 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi június hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor Dálnok községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

K. Vásárhelytt, 1893. évi márczius 3-án.

Gaál István,
kirendelt egyes bíró.

Csak

az illető a ki bevásárlásnál a „Horgony” gyárjegyre ügyel biztos lehet, hogy nem kapott értéktelen utánzást.

A Pain-Expeller

„horgonnyal” legjobb eredményekkel alkalmazható csusz, hátfájdalmak, fejfájás, köszvény, csipőfájdalmak, tagzsárgatás és meghűlések ellen; gyakran már egy bedörzsölés elegendő a fájdalmak enyhülésére. Minden üveg a gyárjeggyel a

„Horgonnyal”

elvan látva és ez után könnyen felismerhető. Minthogy ezen kitűnő háziszor majdnem minden gyógyszerárban 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben kapható, mindenki által beszerezhető. Csakis a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

valódi.

GAZDAGON FELSZERELT

KÖNYVNYOMDA.

Papir- és írószer-üzlet.
Nyomtatványraktár. Üzleti könyvek.
Levélborítékok.

→ Legolcsóbb bevásárlási

S Z A B Ó**ALBERTNÉL****„SZEKELYFÖLD”**

kiadóhivatala.

Pontosság.

Gyors kiszolgálás.

ZACHERLIN

(ezen minden rovar ellen bámulatosan ható szer)

vételenél elővigyázat.



vagy skatulyákban „Zacherlin” helyett adnak. — Vagy adjon egy a „Zacherl” névvel ellátott lepecsételt üveget — vagy adja vissza a pénzemet. Tévtutra nem engedem magamat vezetetni!

Kapható Kézdi-Vásárhelyt: Kovács Ferencz, gyógyszer, Jancsó Géza, gyógyszer. és Csizsár Pál uraknál. Baróthon: Brandstädter Sándor urnál. Csik-Gyimesen: Szucs György, id. Grünberg és Leitzero-wits Ábrahám uraknál. Csik-Szeredában: Nagy Gyula és Gözsy Árpád uraknál. Seps-Szent-Györgyön: Molnár Jenő, Ötves Pál, Séra István és Betegh Bálint uraknál.